

Transparentnost Srbija
Transparency Serbia

Transparentnost Srbija

pregled aktivnosti za period

31. decembar 2016. - 6. januar 2017. godine

Bilten broj 1/2017

Sadržaj:

V:d. direktora umesto konkursa	2
Održavanje puteva - dobra vest za početak godine.....	3
Nameštanje novogodišnje bine	3
Inicijative i analize	6
Sukob interesa direktora škola	6
Antikorupcijsko savetovalište ALAC.....	7
Eliminisan	7
Sećanj.....	7
Konkurs	7
Mediji	8
Popis i ozakonjenje državne imovina.....	8
Korak nazad.....	9
Win Win, Alti, Prointer... u rukama jednog čoveka.....	10

Pod lupom

V:d. direktora umesto konkursa

5. januar 2017.

Neposredno pred Novu godinu Vlada Srbije imenovala je nekadašnju članicu Nadzornog odbora i dosadašnju izvršnu direktorku Elektromreža Srbije Jelenu Matejić za vršioca dužnosti direktora tog preduzeća koje je nedavno transformisano iz javnog preduzeća u akcionarsko društvo.

Informaciju o imenovanju prenele su Elektromreže, a objavila većina medija. Informaciju o tome da li je Vlada raspisala konkurs za izbor direktora nismo pronašli ni u medijima ni u Službenom glasniku, iako je Vladi Srbije bilo dobro poznato da 21. decembra 2016. godine ističe četvorogodišnji mandat Nikoli Petroviću.

Petrović je, naime 26 septembra 2012. godine imenovan za v.d. direktora, da bi ga 21. decembra 2012. godine, četiri dana pre stupanja na snagu novog Zakona o javnim preduzećima, Vlada imenovala za generalnog direktora. I na tom mesto je ostao četiri godine iako je po Zakonu o JP konkurs morao da se raspiše u svim javnim preduzećima. Vlada je, međutim tvrdila da to ne važi za JP u kojima su direktori postavljeni pre stupanja novog zakona na snagu. Reč je bilo o nekoliko najvažnijih i najviših partijskih kadrova i ljudi od poverenja svih članica vladajuće koalicije (SNS,SPS, PUPS).

S druge strane, ni u svim JP u kojima su konkursi raspisani, u praksi nije bilo mnogo uzmerivanja dotadašnjih partijskih kadrova - neki su opstali u v.d.stanju (mimo zakona) do usvajanja novog Zakona o JP i novih rokova.

Jelena Matejić novi v.d. direktora Elektromreža

Autor teksta: Vlada Srbije imenovala je Jelenu Matejić za vršioca dužnosti direktora Akcionarskog društva Elektromreža Srbije, objavljno je danas na sajtu EMS-a.
Beta

Elektromreže Srbije u međuvremenu su, uz vrlo čudno obrazloženje, transformisane iz JP u akcionarsko društvo. Ostala je, međutim, obaveza izbora direktora na javnom konkursu, na način kako se to čini za javna preduzeća.

Zbog čega smo, s obzirom na to da se sve dešavalo u "redovnim rokovima", umesto konkursa dobili samo vest o v.d.direktora, pitanje je koje će gotovo sigurno ostati bez odgovora. Možemo se nadati da pod nekim novim čudnim obrazloženjem nećemo ostati i bez konkursa.

Održavanje puteva - dobra vest za početak godine

2. januar 2017.

Jedan od najdrastičnijih slučajeva kršenja Zakona o javnim nabavkama već godinama su ugovori o održavanju puteva. Umesto da se ovi radovi ugovaraju kroz nadmetanje potencijalnih izvođača, njih su izvodila (državna, a potom privatizovana) putarska preduzeća na osnovu ugovora sa JP "Putevi Srbije", koji su zaključeni pre 25 godina i čija je važnost nakon toga stalno produžavana. Priča ima najmanje još jednu stranu: "privilegovana" preduzeća često nisu bila isplaćivana na vreme za obavljene posao. Posebno svetlo na ovu problematiku baca činjenica da su neki od vlasnika ovih preduzeća osumnjičeni za ozbiljna krivična dela.

Nezakonito plaćanje održavanja puteva je odavno poznato kao problem. O odsustvu volje da se reši jasno svedoči i činjenica da se stvari nisu promenile ni nakon objavljivanja prvih izveštaja Državne revizorske institucije, pre osam godina, kada je upravo ovo drastično kršenje Zakona o javnim nabavkama (u kontekstu ugovaranja radova iako nisu bila obezbeđena sredstva za plaćanje) bilo istaknuto kao primer.

Sada, u [intervjuu](#) za RTS, ministarka Mihajlović saopštava da će "od 1. januara 4.000 kilometara puteva u Srbiji biti održavano isključivo raspisivanjem javnih poziva i tendera. Ogroman posao nudi se domaćim kompanijama".

Vest ne sadrži objašnjenje šta se to tačno promenilo od 1. januara - da li je stupila na snagu neka odredba propisa, da li je u pitanju politička odluka ili jednostavno nisu produžavani ranije zaključeni ugovori sa

putarskim preduzećima. Nema ni objašnjenja o tome zašto to što je sada urađeno nije učinjeno svih ranijih godina, ili makar za mandata iste Vlade. Međutim, ako ništa drugo a ono zbog toga što će ove nabavke od sada imati makar elementarnu zakonitost, ovo zaslužuje da se nazove dobrom vešću. Ostaje da se vidi da li će nova praksa doneti neke povoljne efekte po kvalitet održavanja puteva i budžet.

Nameštanje novogodišnje bine

31. decembar 2016.

Transparentnost je uputila [zahtev](#) za pristup informacijama Centru beogradskih festivala, instituciji koja je, između ostalog, zadužena i za organizovanje novogodišnjeg dočeka ispred Doma Narodne skupštine. Između ostalog, za koncerte koji su planirani za poslednja dva dana 2016. bilo je potrebno postaviti binu. Naš zahtev se odnosi na „postupak javne ili druge nabavke“ i „dostavljanje svih dokumenata iz postupaka koji su sprovedeni, a na osnovu kojih su postavljeni bina, ozvučenja i rasveta“.

Zašto baš to?

Za ovu javnu nabavku je 23.12.2016. objavljeno [obaveštenje](#) o pokretanju

strana br 3

pregovaračkog postupka bez objavljivanja poziva za podnošenje ponuda, kao i prateća konkursna dokumentacija. Pet dana docnije, objavljeno je [obaveštenje](#) o obustavi postupka javne nabavke. Rok za dostavljanje ponuda je inače bio 29.12.2016. u 14.00 časova. Kao ponuđač koji je identifikovan da jedini može izvršiti javnu nabavku, „iz umetničkih razloga, odnosno razloga povezanih sa zaštitom isključivih prava“, naveden je "SKY Solutions d.o.o.Beograd". Kao razlog za obustavu je navedeno da je „prestala potreba naručioca za predmetnom nabavkom“, te da „u toku postupka nije pristigla ni jedna ponuda“. U međuvremenu, još 29. decembra, bilo je vidljivo da je bina postavljena.

Kako bi se sprečile zloupotrebe ove vrste postupaka zbog navodne hitnosti, što je bio čest slučaj, naročito pre usvajanja aktuelnog Zakona, uvedena je obaveza da naručioci traže mišljenje od Uprave za javne nabavke. U ovom slučaju je takvo mišljenje zatraženo 19.12. [Odgovor UJN](#) je datiran na 26.12.2016. a zbog sadržaja mišljenja je očigledno da je upravo to bio razlog za obustavu postupka.

Naime, UJN navodi da je organizator koncerta želeo da pregovara sa unapred određenom firmom uz obrazloženje da su odabrani izvođači i njihovi zastupnici tražili da produkciju koncerta realizuje upravo navedena firma „usled jedinstvenih tehničkih uslova koji su neophodni za realizaciju koncerta i koje jedino može da ispuni navedeni ponuđač jer poseduje „EAW ANYA-OTTO sound system“, kao i znanje i iskustvo koji su neophodni za realizaciju programa na umetničkom i programsko-tehničkom nivou“.

UJN je stala na stanovište da ovi razlozi nisu dovoljni, „imajući u vidu da na tržištu postoje i

drugi ponuđači koji mogu da pruže istovetnu uslugu“ i da naručilac „nije dokazao da je potencijalni ponuđač jedini koji poseduje“ traženu opremu i iskustvo.

Posebno je zanimljivo, i za sada nerazjašnjeno, to što se naručilac u konkursnoj dokumentaciji poziva i na mišljenje UJN broj 404-02-3099 /16, pri čemu se ne navodi kome je to mišljenje dato niti zašto bi naručilac tražio novo mišljenje od UJN ako već ima pozitivno.

Stvar je jednostavna: kao i kod drugih nabavki dobara, usluga i radova, bilo je moguće utvrditi da je posedovanje navedene opreme i određenog relevantnog iskustva obavezan uslov koji se postavlja pred ponuđače. Čak i da je navedena firma jedina koja poseduje takvu opremu i iskustvo u Srbiji, treba imati u vidu da javne nabavke nisu ograničene samo na domaće firme i da i strane imaju mogućnost da u njima učestvuju pod jednakim ili gotovo jednakim uslovima.

Može se pretpostaviti da su se organizatori ovog postupka iz CEBEF-a našli u „nebranom grožđu“ zbog kratkih rokova i da nisu stigli da organizuju javnu nabavku u redovnim rokovima, što ih, naravno, ne oslobađa od odgovornosti kada se Državna revizorska institucija ili neki drugi državni organ zainteresuje za slučaj zbog trošenja 7 miliona dinara suprotno pravilima.

Međutim, ako oni nisu imali dovoljno vremena, to se sigurno ne može reći za gradske vlasti koje su im poverile organizovanje dočeka Nove godine. Naime, vredi se podsetiti da je ove godine grad okićen „pre roka“, dva meseca pre dočeka, a zašto ne i činjenice da je za tu uslugu sprovedena javna nabavka u redovnim rokovima, ali sa konkursnom dokumentacijom

koja je bila u potpunosti prilagođena unapred odabranom dobavljaču, [što je ostalo bez reakcije i potencijalne konkurencije i državnih organa.](#)

Inicijative i analize

Sukob interesa direktora škola

4. januara 2017.

Poslali smo inicijativu Agenciji za borbu protiv korupcije da istraži postojanje koruptivnih mehanizama u osnovnim, srednjim i visokim školama.

Inicijativu smo pokrenuli nakon što smo u našem Antikorupcijskom savetovalištu imali prijavu više sličnih slučajeva - da direktori škola zaključuju ugovore sa sopstvenim firmaam ili firmama registrovanim na članove njihovih porodica. Tako se, na primer, profesor u jednoj beogradskoj visokoj školi, koji je tražio da ostane anonimn, obratio Antikorupcijskom savetovalistu i ukazao na različite vrste zloupotreba u ovoj ustanovi od strane direktora. Između ostalog, dostavio je dokaze koji potvrđuju da direktor ove ustanove ima registrovanu privatnu firmu sa kojom ustanova kojom rukovodi zaključuje ugovore za različite vrste usluga i na taj način sredstva škole preliva na račun svoje firme.

Pozvali smo Agenciju da proveru na određenom uzorku prijave imovina direktora škola (i povezanih lica) i utvrdi da li poseduju firme, da li su odgovorna lica u tim firmama prijavljivale poslove sa školama, ali i da izvrši uvid u finansijske tokove škola čiji su direktori obuhvaćeni kontrolom, kako bi se utvrdilo sa kojim pravnim licima su zaključivani ugovori i da li među tim pravnim licima ima onih koje se mogu dovesti u vezu sa direktorima.

Antikorupcijsko savetovalište ALAC

Prenosimo tri slučaja otvorena u našem Antikorupcijskom savetovalištu:

Eliminisan

Primili smo još jedan slučaj koji se odnosi na javnu nabavku. U pitanju je nezadovoljni ponuđač koji se žalio na odluku naručioca JP EPS, RB Kolubara iz Lazarevca, zbog toga što ga je, kako smatra, neopravdano eliminisao prilikom stručne ocene ponuda. U pitanju je javna nabavka vatrogasne opreme. Ponuđač tvrdi da ispunjava sve zahtevane tehničke uslove, te da njegov proizvod poseduje sve ono što se zahteva tehničkom specifikacijom. Za naručioca to nije bilo dovoljno, ili iz nekog razloga nije mogao da utvrdi, pa je ponuđač pribegao zahtevu za zaštitu prava u postupku javne nabavke. Kako naručilac nije uvažio zahtev, te se negativno izjasnio po pitanju obrazloženja iz podnetog zahteva, postupak se nastavlja pred Republičkom komisijom za zaštitu prava.

Sečanj

Savetovalište je primilo podatke u vezi sa trošenjem sredstava u opštini Sečanj, i nekoliko spornih ugovora, odnosno izvršenih plaćanja preduzećima za koje podnosilac dokumentacije smatra da nisu dozvoljena iz različitih razloga. Kao osnovne nepravilnosti, navode se sukob interesa, nesprovođenje postupaka javnih nabavki, kao i drugi osnovi. TS će najpre pokušati da pribavi što više podataka kako bi zaključili da li se radi o nepravilnostima, pa nakon toga inicirati provere ili postupke pre nadležnim organima.

Konkurs

TS je dobila prijavu u vezi sa još jednim konkursom za zapošljavanje, koji je sproveden u jednoj školi na teritoriji Srbije. Kako se navodi u prijavi, uslovi su nejasni, ne postoji pravni lek za učesnike konkursa, podnosilac smatra da su dokazi za izabrane profesore falsifikovani, ali nije u mogućnosti da pribavi osnovne podatke o sprovođenju konkursa (sastav komisije, zapisnici, deo koji se odnosi na stručnu ocenu, obrazloženje) kako bi se pripremile eventualne žalbe usled nezadovoljstva ishodom.

Mediji

Popis i ozakonjenje državne imovina

B92, 5. januar 2017.

Od stanova, vila i poslovnog prostora, pa sve do šuma, poljoprivrednog i građevinskog zemljišta, država u svom vlasništvu ima mnogo toga, ali još se ne zna tačno šta i koliko. Uredno popisana imovina znači i bolje upravljanje, odnosno mogućnost većih prihoda.

Nelegalnoj izgradnji država je odlučila da stane na put. Uvođenje reda među one koji predhodnih decenija nisu mogli, ili hteli da dođu do građevinske dozvole jedan je od prioriteta. Zorana Mihajlović, ministarka građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture: Zakon o zakonjenju koji smo doneli kao peti je upravo zbog toga da konačno više znamo šta imamo, bilo da je u pitanju privatno vlasništvo, da su u pitanju porodične kuće i stanovi, bilo da su u pitanju državno objekti kojih ima itekako u određenom broju, negde su to čak i neki putevi od pre desetak godina koji su građani bez građevinskih dozvola ili građevinskom bez upotrebne. Znači kako građani, tako i država i sve je popisano i u Železnicama i u „Putevima“ i u EPS-u, sada se sve to zbira i to će sve biti negde do maja meseca ne legalizovano nego ozakonjeno.

Dok sa jedne strane bespravno izgrađene pokušava da uvede u legalne tokove, sa druge država decenijama pokušava da utvrdi šta joj tačno pripada. Nemanja Nenadić, Transparentnost Srbija: Teško je oteti se utisku da tu postoji neki interesi koji sprečavaju da se imovina popiše u potpunosti i da se utvrdi čemu je sve država Srbija vlasnik, jer da nije tako zaista trebalo bi pomisliti da su naši državni organi za to nesposobni ako tako nešto ne mogu da urade, ne za nekoliko godina, već za nekoliko decenija. U tom nekom vakumu verovatno je veliki deo imovine i otišao možda u privatne ruke za netržišnu cenu, možda jedan deo imovine korišćen nenamenski.

Da nema pouzdanog podatka šta je sve u državnoj svojini tvrde i u mreži za restituciju. Njihov interes je lični, a mogao bi da bude i od opšte koristi. Mile Antić, mreža za restituciju: Danas odgovorno tvrdimo i to možemo da dokažemo zbog popisa državne imovine i ova restitucija je sada moguća i kompletna restitucija uz izmene zakona koje očekujemo da će biti vrlo brzo, uz supstituciju i vraćanje imovine na turi je moguća, jedino moguća, zato obeštećenje nije opcija, para neće biti, a sa druge strane to što državna imovina nije popisana ne znači da je nema, naprotiv ima je jako, jako puno.

Za vođenje jedinstvene evidencije o nepokretnostima, ali i za pribavljanje, otuđenje i davanje u zakup nepokretnosti u državnoj svojini zadužena je Republička direkcija za imovinu. Umesto odgovora na pitanje kakvo je stanje u evidenciji državne imovine? Iz Direkcije smo dobili molbu da sačekamo kraj praznika.

Korak nazad

NIN, 5. januar 2017.

Čak i u stručnoj javnosti budžet je počeo ozbiljnije da se čita tek nakon 2009. i eksplozije deficita i javnog duga, a i danas te budžete sričemo, kaže za NIN Vladimir Vučković, član Fiskalnog saveta. „Ipak, i takvi kakvi jesu, pružaju informacije o nameravanim ekonomskim politikama. Možemo da vidimo namere u vezi sa platama, penzijama, subvencijama, javnim nabavkama i da onda ukazujemo na moguće i potrebne promene“, ističe Vučković.

Na pitanje čemu u Srbiji zapravo služi Zakon o budžetu, kada nikoga ni na šta ne obavezuje, jer se godinama stvarni i prihodi i rashodi bitno razlikuju od onih planiranih Zakonom o budžetu i – nikom ništa, Vučković naglašava da je problem to što se često važne politike samo naslućuju iz budžetskih brojeva, pošto ni u obrazloženju ni u programskom delu budžeta na oko 1.000 stranica nema objašnjenja zašto imamo baš takve vrednosti u budžetu. „Mi u Fiskalnom savetu, na primer, moramo da iz mase otpremnina računamo koliko zaposlenih u javnom sektoru treba da ostane bez posla, pošto se to eksplicitno ne navodi. I onda ispadne u javnosti kao da mi zagovaramo otpuštanja, samo zato što razjašnjavamo budžetske planove“, objašnjava Vučković.

Samo u poslednjih godinu dana sa 10 na više od 40 milijardi dinara uvećane su budžetske rezerve, koje Vlada može diskreciono da koristi, mimo parlamentarne kontrole. Kakva se poruka time šalje? Zar ne bi trebalo da se rezerva smanjuje, a ne povećava? Razumljivo je da Vlada ima slobodu da desetak milijardi dinara raspoređuje s jednih na druge pozicije. Teško je da se u našoj ekonomskoj stvarnosti očekuje da plan potpuno precizno pokrije neophodne rashode koji će uslediti tokom godine i budžetska rezerva od oko jedan odsto rashoda je prihvatljiva. Međutim, kao po izreci „daš mu prst, traži celu ruku“, Vlada je u dva navrata za godinu dana uvećala budžetsku rezervu do izuzetno visokog iznosa. Sada je tek teško da očekujemo rebalans budžeta, pošto Vlada može da presipa veliki novac bez potrebe da traži saglasnost Skupštine i bez upoznavanja javnosti s tim procesima. Ovo je svakako korak unazad u budžetskom procesu.

Da li je greška što ni 2015, ni 2016. nije bilo rebalansa budžeta, iako su planirane stavke bitno drugačije od realizovanih? U suštini bi bilo bolje da smo imali rebalanse. Ne bi se mnogo dobilo - pošto su razlozi za promene ionako poznati - ali bismo ipak bili svesniji da Vlada krajem godine neplanirano pokriva nagomilane gubitke. Činjenica da se već uspostavlja tradicija da deficit u decembru bude veći nego minus za prethodnih 11 meseci - i da se to dešava bez rebalansa - pokazuje još jednu veliku manjkavost budžetskog procesa, pa i priličnu besmislenost praćenja rezultata tokom godine. Godinama se parlamentu ne dostavlja završni račun budžeta. Završni račun treba da se usvaja u Skupštini, kako bismo svi mogli da uporedimo u kojoj meri i zašto je izvršenje budžeta odstupilo od plana. Bez završnog računa mi imamo saznanja samo o širim grupama rashoda, a nedostaje nam slika trošenja po budžetskim korisnicima. I to je pokazatelj da vlade žele da sva ministarstva uklope u ram za slikanje, a da je manje bitno koji od ministara se na toj slici raširio, a ko je zgužvan i jedva se vidi. Završnog računa nema, jer vlade žele da sva ministarstva uklope u ram za slikanje i manje je bitno koji od ministara se na toj slici raširio, a ko je zgužvan i jedva se vidi.

Win Win, Alti, Prointer... u rukama jednog čoveka

Insajder, 6. januar 2017.

Kompanija Prointer, u čijem su vlasništvu firma Alti i maloprodajni lanac računara i računarske opreme Win Win, spada u najveće kompanije u Srbiji na jednom od najbrže rastućih tržišta – informacionih tehnologija. Komisija za zaštitu konkurencije pokrenula je postupak za ispitivanje monopolskog položaja kompanije Prointer na srpskom IT tržištu, ali tek nakon pitanja Insajdera da li je Prointeru odobrena kupovina 100 odsto imovine firme Alti.

Komisija za zaštitu konkurencije pre dve godine je po hitnom postupku odobrila Prointeru kupovinu 50 odsto kompanije Alti, u čijem sastavu je jedan od najuspešnijih lanaca računarske opreme Win Win i zaključila da tim aranžmanom nije povređena konkurencija na tržištu. U međuvremenu, kompanija Prointer je u junu ove godine kupila i preostalih 50 odsto u kompaniji Alti. Komisija za zaštitu konkurencije saopštila je da pokreće postupak kontrole jer Prointer nije prijavio kupovinu preostalog udela u Altiju a bio je u obavezi da to uradi po Zakonu o zaštiti konkurencije. U saopštenju Komisije za zaštitu konkurencije navodi se i da Zakon predviđa da se učesniku na tržištu koji ne prijavi koncentraciju Komisija može izreći kaznu u visini do deset odsto ukupnih prihoda ostvarenih u tom društvu, na teritoriji Srbije, u prethodnoj godini. Na zahtev novinara Insajdera da nam dostave mišljenje u vezi sa ovom kupovinom, Komisija za zaštitu konkurencije prvo je 22. decembra odgovorila da nije obavestena o kupovini, ali da će ispitati navode iz našeg dopisa i preduzeti aktivnosti u skladu sa zakonom. Iz Komisije je danas saopšteno da su pokrenuli postupak ispitivanja neprijavljene, a realizovane koncentracije na tržištu.

Vlasnik Prointera je Slobodan Kvirgić. Prema navodima predstavnika opozicionih stranaka, Kvirgić je blizak saradnik premijera i jedan od vodećih finansijera SNS-a. Premijer je sa druge strane u intervjuu za Krik rekao da uopšte ne poznaje vlasnika Prointera. Kako je Prointer rastao Na zvaničnom sajtu Prointera navodi se da je kompanija osnovana 2005. godine i da je za „kratak vremenski period postala vodeća kompanija na polju informacionih tehnologija“. Partnerske odnose sa liderima na svetskom IT tržištu ističu kao prednost jer im to omogućava da „u potpunosti izađu u susret svim klijentima“. Navode i da su njihovi klijenti najveće domaće industrijske i komercijalne kompanije, kao i državna administracija i javna uprava. Međutim, u posebnom odeljku među klijentima navode uglavnom najveće državne kompanije poput Telekom, EPS-a, Jugoimporta, kao i Uprave carina i slično, dok je Deleze Grupa jedini veliki klijent iz privatnog sektora. Prema analizi Insajdera, kompanija Prointer beleži ogroman rast poslednjih godina i to zahvaljujući sve većem broju poslova koje dobija od državnih preduzeća i institucija. Ova kompanija je u poslednje tri godine pobedila na oko 250 tendera, a tokom decembra 2016. gotovo svakog radnog dana dobijala je po jedan posao od države, odnosno od javnih i državnih preduzeća i institucija.

Položaj ove kompanije najbolje se može videti iz podatka da je tokom 2012. Prointer pobedio na jednom, a 2016. na 150 tendera - od uvođenja informacionih sistema do nabavke računara i tonera. Za samo prva tri radna dana 2017. Prointer je pobedio na tri tendera koje su raspisali Grad Beograd, GSP Beograd i JP Direkcija za građevinsko zemljište i izgradnju Beograda. Ukupna vrednost ovih tendera je blizu 20 miliona dinara. Zajedno sa sve većim brojem poslova, rastu i prihodi ove kompanije.

Printer je 2012. imao prihod od 73 miliona dinara, 2013. blizu 400 miliona a prema poslednjem objavljenom finansijskom izveštaju u 2015. preko 2,5 milijarde dinara. Šira javnost prvi put je saznala za Printer sredinom 2015.godine, nakon sporne javne nabavke informacionog sistema za potrebe Elektroprivrede Srbije. Prema pisanju Blica, EPS je tada od Printera kupio softver koji je plaćen sedam miliona evra a nikada nije primenjen zbog nekompatibilnosti sa postojećim sistemima. Saradnja sa EPS-om je, prema istraživanju Insajdera, ipak nastavljena, pa je na jednom od poslednjih tendera ova kompanija dobila posao održavanja i unapređenja sistema za obračun i naplatu električne energije u tehničkom centru Novi Sad i Niš, vredan oko 60 miliona dinara. Ova nabavka je sprovedena pregovaračkim postupkom bez objavljivanja poziva drugim kompanijama za podnošenje ponuda. Tokom prošle godine Printer je dobijao poslove i putem centralizovanih nabavki EPS-a i to bar u dva slučaja kao jedini ponuđač.

Ko je Slobodan Kvirgić

Od 2013. godine Printer je u većinskom vlasništvu Slobodana Kvirgića, bivšeg vlasnika kompanije Eurosalon fabrika, čiji je vlasnik od 2014. Slaviša Kokeza, aktuelni predsednik Fudbalskog saveza Srbije. Novinari Insajdera već nekoliko meseci pokušavaju da stupe u kontakt sa vlasnikom Printera Slobodanom Kvirgićem. Prvi put smo pokušali da stupimo u kontakt sa njim još u martu i aprilu prošle godine, kada je kompanija Alti kupovala objekte Luke Beograd. Poslednjih nedelja smo pokušali da dobijemo sagovornika u kompaniji Printer i Alti, ali uprkos obećanju da će nas neko iz kompanije kontaktirati, to se za sada nije desilo. Kvirgić je vlasnik ili suvlasnik preduzeća Proiner System, Printer Web, Halcom Printer, Iskratel Printer. U kompaniji Energosoft iz Novog Sada koja se takođe bavi informacionim sistemima, Slobodan Kvirgić je direktor. 2015 godine osnovana je i kompanija Printer doo Banjaluka čiji je suvlasnik beogradski Printer IT solutions services, odnosno Slobodan Kvirgić. Zanimljivo je da je Printer u firmu iz Banjaluke uložio 307.000 dinara, a ona je za godinu dana poslovanja, dobila poslove vredne više od 3 miliona konvertibilnih maraka od preduzeća i državnih institucija u Republici Srpskoj.

DS i Nova stranka više puta su iznele tvrdnje da je IT tržište, vredno oko 10 milijardi dinara, predato u ruke jednog čoveka. Pre dve godine su kritikovali odluku Komisije za zaštitu konkurencije da dozvoli Printeru, sa zaradom od 47 miliona dinara, kupovinu polovine vlasništva u Altiju, čiji je obrt kapitala bio nekoliko milijardi. Optužbe opozicionih stranka da poslovni uspeh Slobodan Kvirgić duguje bliskim odnosima sa premijerom, SNS je demantovao sopštenjem u kom su naveli da je u pitanju lažna afera tadašnjeg predsednika DS-a Bojana Pajtića koji "umesto da bude na svom radnom mestu i radi "nešto korisno" za građane Vojvodine, po Beogradu "širi laži i bahato troši narodne pare".

Kupovina sporne imovine Luke Beograd

Kompanija Alti doo, sada u stopostotnom vlasništvu Printera, kupila je početkom 2016 godine objekte Luke Beograd i otvorila ogranak na adresi Dunavksa bb, na kojoj se nalaze i firme Slobodana Kvirgića, kao i Euroslon Slaviše Kokeze. Kupljeni objekti se nalaze na državnim parcelama oko kojih Luka Beograd već godinama vodi spor sa gradom Beogradom. Kada je Luka oglasila prodaju svoje imovine, gradski

pravobranilac Ljiljana Blagojević je za insajder.net rekla da je iznenađena oglasom o prodaji objekata na spornom zemljištu kao i činjenicom da postoji kupac koji je spreman da kupi objekte koji su na zemljištu sa neregulisanim vlasništvom. Zbog čega su odlučili da kupe imovinu Luke Beograd koja je pod sporom, pitanje je na koje novinari Insajdera nisu dobili odgovor iz kompanije Alti doo.

